Orsa Skoltidning

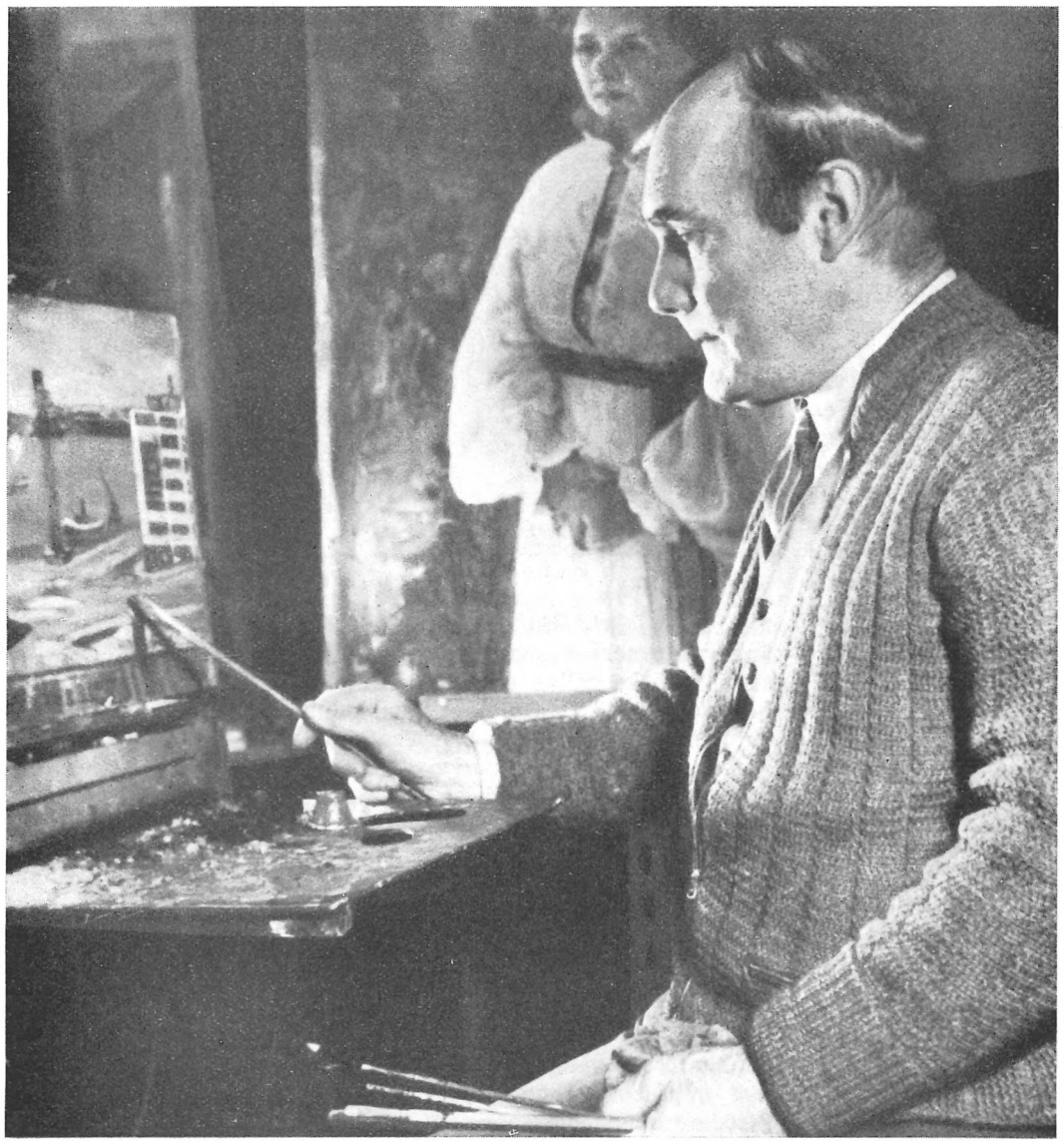

Orsakonstnären Åke Johansson i arbete.

Nr 1 **19:e årg.** **1949**

Om vänsterhänthet.

Att vara vänsterhänt är nog ett stort besvär många gånger. När vetenskapen därtill säger, att det oftast är ett alldeles onödigt besvär, som genom lämplig uppfostran kunnat undvikas, blir man angelägen att veta, hur denna uppfostran skall ske. Vid Orsa Lärarförenings höstmöte i år berättade seminarielär. fröken Hildegun Uhr från Falun om vetenskapens senaste rön i fråga om vänsterhänthet. Orsa Skoltidning är nu i tillfälle att i anslutning till detta föredrag publicera ett "cirkulär till föräldrar", som i Göteborg utdelas genom barnavårdscentralerna.

När man uppmanar småttingarna att bruka "vacker hand" vid hälsning, så har man redan börjat en *förebyggande behandling mot vänsterhäntheten.* Snart nog lära sig de flesta barn själva, vilken som är hälsningshanden. För en del sker detta omedvetet. De föredraga att nyttja höger hand därför att det faller sig lättare för dem. De äro av naturen högerhänta. *Endast 4—8 på hundra eljest normala barn föredraga i stället vänster hand.* Många ett år gamla barn visa redan ganska tydligt, vilken hand de helst använda. Orsakerna till att olika barn i detta avseende förhålla sig på olika sätt sammanhänger nog med någon olikhet i nervsystemets, särskilt hjärnans byggnad. Stöd för denna uppfattning har man bl. a. av att den del av hjärnan, som reglerar talförmågan, ligger på vänster sida hos högerhänta och på höger hos vänsterhänta. Emellertid torde egenskapen vara olika rotad hos olika individer. Somliga, kanske de flesta, tyckas från början ej ha en given tendens att föredraga den ena handen utan genomgå en period i tidig barndom, då de nyttja än den ena än den andra, som det tyckes, tämligen slumpmässigt.

Det är emellertid icke blott vid hälsning, som överensstämmelse mellan olika människor i valet av hand har betydelse. Det finns en del bruksföremål, verktyg och maskiner, som måste konstrueras för höger- eller vänsterbruk. Alla sådana, som standardtillverkas, bli då givetvis framställda efter majoritetens, de högerhäntas bekvämlighet. Härigenom bli de vänsterhänta sämre lottade. *Det är därför önskvärt att försöka överföra vänsterhänta till högerhänta,* i den mån detta kan lyckas. Beträffande ovan nämnda barn, som från början genomgå en mera obestämd period, böra stora möjligheter finnas att genom förståndig påverkan och övning på tidigt stadium leda dem i rätt riktning. *Men det gäller att gå fram med*

viss försiktighet. En del av dessa barn äro av en nervös och känslig läggning samt ha icke sällan en allmän fumlighet, varför vid tvång vissa men kunna uppkomma i form av nervösa rubbningar. Dessa kunna någon gång kanske bli av större betydelse för barnen än vänsterhäntheten.

Även de redan från början tydligt och utpräglat vänsterhänta kunna oftast få sin högerfunktion uppövad. Skenbart kan detta ske ändå mera framgångsrikt eftersom i denna grupp de nervkänsliga och de konstitutionellt fumliga äro mindre talrika. Misslyckanden torde nämligen bero på att barnet uppfattar behandlingen som ett förödmjukande ingrepp. Ett nervkänsligt barn med visst medvetande om bristande allmän händighet får lättare denna inställning.

I praktiken bör försöket utföras efter följande regler:

I *småbarnsåldern* bör barnet, när det skall bäras, oftare hållas på höger än vänster arm, varigenom det får högra armen fritt rörlig; vidare bör bruksföremål alltid bjudas barnets högra hand även om barnet sträcker fram vänster. Märker man, att barnet föredrar vänster hand för att utföra ritning, klippning etc., så kan man omärkligt söka påverka det till högerarbete genom att se till att vänstra handen är upptagen av något annat. Barnet får t. ex. först gummit i vänster hand och därpå pennan för att rita med i höger.

Så snart barnet förstår att skilja på höger och vänster (från omkring tredje året), ger man det besked om att höger hand lämpligen nyttjas vid hälsning, klippning, ritning, ätning etc. Saken kan, där svårighet synes föreligga, underlättas genom något märke för höger hand (en rosett vid högra ärmens nedre kant e. d.). Misstag påpekas; dock ej så ofta, att det tröttar. Bestraffning för misslyckande får ej förekomma, lika litet som utskämning. Helst böra övning och undervisning ej försiggå i främmandes närvaro.

Som *allmän regel* kan sägas, att ju tidigare övningarna sättas in, desto lättare ge de resultat.

I *skolåldern* eller så snart möjlighet föreligger bör man söka vinna barnets egen förståelse för och medverkan till en övergång till högerhänthet, varvid ju speciellt skrivövningarna komma väl till pass. Misslyckas detta, bör skolläkaren sökas. I samarbete med skolpsykolog söker denne utröna, hur djupt vänsterhäntheten är rotad hos barnet, och ger på grundval härav och med hänsyn till dess individuella ömtålighet sina råd. I relativt få fall måste dessa komma att gå ut på att vänsterhäntheten är ett mindre ont än de följder, som i sådana fall eljest skulle kunna uppkomma i form av mindervärdeskänsla och nervositet.

Som *grundregel* kan anges, att en vänlig påverkan för att åstadkomma högerhänthet är tillåten, och i den mån den sker med barnets egen medverkan är den troligen aldrig farlig. Tvång och bestraffning böra däremot ej förekomma i detta sammanhang.

Beställ påskpermanenten i god tid!

NYA DAMFRISERINGEN
Annie Matslofva
Tel. 453

Specerier, Charkuteri, Glas och Porslin

Valters Livsmedel
Telefon 106

Cyklar -
årets modeller inkomna.

Nya Järnhandeln
Telefon 252

Vill Du Ditt barns bästa?

"Naturligtvis! Det är klart", säger Du. Hos de flesta föräldrar behöver man inte alls ifrågasätta, om de menar allvar med ett sådant svar. Men i vissa fall verkar svaret lite tvivelaktigt.

Som nu detta med barnens nattsömn och utespring. Socknens kommunala myndigheter av olika slag samt läkarna och lärarna utfärdade för tre år sedan ett upprop med maning till föräldrarna att hålla barnen inne efter kl. 20 vintertid och efter kl. 21 övriga delen av året.

Säkert har 99 % av barnens föräldrar underskrivit blanketten med förklaringen, att de "på allt sätt vill tillse att de uppställda reglerna av barnen efterlevas". Allt verkar alltså att vara väl beställt. Men det är nog inte så. Det är en självklar sak, att om alla barn ska vara hemma klockan 8 och alla föräldrar håller på detta, så är det ganska lätt att få hem dem i rätt tid. Men hur blir det, om i ett gäng på 10 pojkar hälften ska vara hemma kl. 8 och de andra få vara ute till 9—10—11? Att de sistnämnda kallar de andra för morsgrisar och småpojkar gör det inte lättare.

Professor Herlitz, som väl om någon är sakkunnig på området, har nyligen i ett föredrag i Falun yttrat: "Föräldrarna måste ha klart för sig, att en 7-åring behöver 12 timmars sömn och en 10-åring 11 timmar. I fall av trångboddhet måste man försöka rätta familjelivet därefter."

Ta och räkna lite på vad detta innebär! För att hinna till skolan måste nog de flesta barn stiga upp senast kl. ½8. Alla 7-åringar skulle alltså ha somnat senast kl. ½8 på kvällen, medan 10-åringarna skulle kunna vara vakna till ½9 och 13-åringarna möjligen en timme till.

Det märks ofta på barnen i våra skolor, att de få för litet sömn. De sitta och gäspa och slöa och kan inte följa med. Det hände nyligen, att en lärare frågade en pojke i en av de lägre klasserna, som hela första lektionen bara satt och gäspade: "Vad gjorde du i går kväll?" Och svaret blev: "Jag var med mamma på bio." Föreställningen hade slutat omkring kl. 10, och inte lär han ha hunnit komma i säng och somna före kl. 11. Att sedan skolprestationerna blir dåliga är inte att förundra sig över.

Vill Du Ditt barns bästa? Sörj då för att barnet får den sömn det behöver! Låt oss slippa se barn på sena biografföreställningar och andra tillställningar! Och detta även om föräldrarna är med. (Ensamma barn släppas f. ö. inte in på biografföreställning, som slutar efter kl. 21. Om så skulle ske, är det lagbrott.)

Vill Du Ditt barns bästa? Se då till, att barnen är hemma och kommer i säng på kvällarna! Här behöver sannerligen både föräldrar och lärare hjälpas åt. Heder åt de föräldrar, som verkligen bjuder till att hålla på "bestämmelserna". Och dess bättre är det flertalet. Men skulle det inte vara en självklar sak för alla?

Hj. H—n.

Tandläkaren har ordet:

Föräldrar — barn — tandborstning.

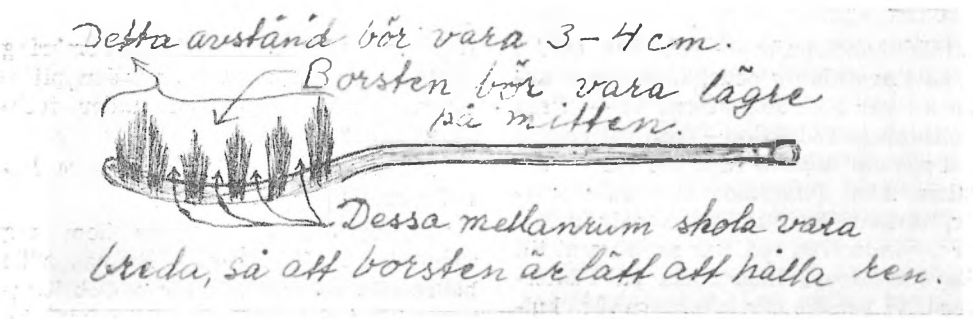

Om Edra mammor och pappor har något intresse av att Edra barn skall slippa tandvärk, slippa laga ett stort antal hål var gång de besöka tandläkaren, slippa att redan i tjuguårsåldern få löständer, så se till att barnen dagligen morgon och kväll borsta sina tänder med en ändamålsenlig tandborste och på ett riktigt sätt. Vi vill här i korthet försöka beskriva en lämplig tandborstningsteknik och ge anvisning på en bra tandborstmodell.

Tandborstningen skall omfatta samtliga tänder, icke blott framtänderna utan också tuggtänderna, även de bakersta. Hela tanden skall borstas, såväl insidan som vetter mot tungan som utsidan och tuggytorna.

Lär alltså barnen att börja tandborstningen med tändernas utsida, och de får inte glömma de bakersta tänderna, därefter skall de borsta tändernas insida och så tuggytorna.

Vid all tandborstning skall man komma ihåg att borsta även tandköttet. Det får på så sätt en välbehövlig massage. I minst två minuter skall barnen borsta tänderna varje gång.

Om man vänjer barnen vid en viss metod, som de alltid skola följa, då de borstar tänderna, blir tandborstningen för dem snart en vana och med tiden kommer de att tycka, att det är obehagligt att gå och lägga sig utan att ha borstat tänderna.

Tandborsten bör se ut som bilden visar. De äldre barnen skall ha en hård nylontandborste. De yngre barnen, som håller på att ömsa tänder, bör använda en något mjukare nylonborste. Nylontandborstar får aldrig kokas, då blir de mjuka och oanvändbara.

Vi får här på folktandvården från föräldrar och lärare ofta höra, att barnen ej får sina tänder omskötta en gång om året. Det beror på att varje barn har så många hål, till stor del på grund av att föräldrarna inte ser till att deras barn borstar tänderna ordentligt två gånger om dagen.

Till slut: kom ihåg att en tandborste inte är någon evighetsartikel. Den håller sig hård och styv högst ett år. Därför skall man minst en gång om året köpa en ny tandborste.

Folktandvården, Orsa

BRA URVAL . . .
VÄGGUR, KÖKSUR
GUST. HELGESON
URMAKARE
Orsa, telefon 399

1949 års "ranson" av fruktträd är för min del c:a 250 st.
Beställ i god tid och plantera dem i rätt tid, d. v. s. samma dag tjälen gått ur jorden!
E. Wikners Handelsträdgård
Telefon affären 228, trädgården 305

Skodon
för alla väder och årstider.
Största sortering hos
A.-B. Orsa Skomagasin
Orsa, telefon 37

Åke Johansson.

Hälsingekonstnär — rubriken stod i en hälsingetidning och gällde ingen annan än vår Åke Johansson. Vi — Orsa Skoltidnings redaktion — och väl många med oss har annars vant oss vid att betrakta Åke Johansson som dalakonstnär, närmare bestämt orsakonstnär. Ett par utsända från red. ilar skyndsamt till Åke Johanssons hem borta på Västerråkern. Vi kanske bör inventera våra kulturella tillgångar, medan tid är.

"Eller hur, Åke, du har ju haft ditt föräldrahem här i Orsa?"

"Ja visst. Stället syns genom fönstret. Det är flottningsföreningens hus, som står där nu. Far hade gästgiveri. Det var mycket rörelse i Orsa på den tiden, när järnvägen byggdes."

"Tyckte du om att rita och måla redan som barn?"

"Ja, den lusten har hängt med från början. Skolan gynnade ju inte teckning på den tiden, inte folkskolan åtminstone. Det var bara att dra raka streck mellan givna punkter. Färg var ett okänt begrepp. Inte ens en färgkrita förekom. Men jag tog skadan igen, när jag hade ledigt, ritade och målade av hjärtans lust. Och i läroverket i Falun, dit jag kom så småningom, där fick man verkligt modern teckningsundervisning. Det hände ofta, att man fick gå omkring med penna och skissblock i den pittoreska gamla gruvstaden under teckningslektionerna."

"Teckningen blev kanske själva huvudsaken?"

"Ja, de övriga studierna kom nog sorgligt på efterkälken. Pennan ville hellre rita gubbar än siffror. Och längre än till realskoleexamen kom jag inte. I stället kom jag till Althins målarskola i Stockholm och till konstakademien några år senare. Det var 1917—1921. Jag trivdes och arbetade och hade det storartat med egen ateljé."

"Och så kom du ut på studieresor?"

"Det gjorde jag. 1922 var jag i Berlin och Paris. Hos parismålaren Andrelot hamnade jag mitt i kubismen, fann maneret konstlat och livsfrämmande men sög i mig något av idén. Året därpå var jag i Italien. Det var en härlig tid. Jag träffade flera unga svenskar där nere. Vi fick leva oss in i konstens eviga värld på muséerna i Rom, Neapel, Verona och Florens. Att se t. ex. Tizians målningar i Florens, det hör till livets höjdpunkter. Får man se sådant, glömmer man allt annat, alla sina egna bekymmer och svårigheter."

"Det heter väl inte för ro skull, att konstens bana är törnbeströdd? Att helt ge sig målarkonsten i våld är väl ändå ett vågstycke?"

"Ja, inte fick man ha stora anspråk på föda och bekvämlighet. Men jag hade ju tur på en del sätt. När jag kom hem till Sverige igen, fick jag t. ex. erbjudande av fru Zorn att använda Zorns ateljé i Stockholm. Från den tiden har jag de här stockholmsmålningarna. Ateljén blev ju sen flyttad till Zornmuséet i Mora."

"Och du drog allt oftare upp till fäbodvallarna, Fryksås och andra, med målarskrin och målarhåg. Du har en säregen blå luft över fryksåstavlorna, som jag tycker är speciellt din egen. Åkeblå skulle jag vilja kalla den. Det är en helt annan luft över bohuslänsmotiven, mera färger och färgspel. Det är väl vattnet, som gör det. — Men du har gjort en hel del porträtt också. Vad målar du egentligen helst, landskap eller porträtt?"

"Människan är faktiskt det mest intressanta av allt. Roligast är det att

Åke intervjuas.

"Det här är ett fint arbete", säger Åke om träskulpturen.

Ett bra skydd
i ruskväder och väta är
Rustíbus-byxorna
VATTENTÄTA
Slitstarka hängselbyxor av gummiduk
Hanssons ORSA
Tel. 154

Tänk i tid på cykelfrågan!
Årets nyheter inkomna av kvalitetsmärkena Rambler, Svalan och Kroon.
Cykel- & Biltjänst
Tel. 156, Orsa
När vi sålt — ge vi service.

Då det gäller PRESENTER
se först hos
THORBY
Ur-, Optik- & Guldsmedsaffär

Musik i alla hem!
Dragspel, gitarrer, fioler, tonetter i förnämsta kvalitéer.
Påskartiklar i stor sortering
Musik- & Hemslöjd
Anders Klockar Tel. 320

måla äldre människor. De har ju oftast mera i ansiktet, så att säga, än de yngre."

"När du nu målat en tavla, som du är nöjd med . . ."

"Det har jag aldrig."

"Som du är glad åt då — är det inte svårt att skiljas vid den?"

"Jo, men det är ju själva meningen med det hela, att andra ska bli glada åt vad man gör."

Här avbryter fru Tora: "Jag tror nästan det är svårast för mig att skiljas från Åkes tavlor. Det händer allt, att jag norpar en och annan, som jag inte gärna släpper ifrån mig".

Fru Tora är från Hertsjö i Hälsingland. Och där har även Åke delvis slagit rot på senare tid. Så det är väl med en viss rätt han kallas hälsingekonstnär. Annars är han nog något av flyttfågel. 1935 drog han och hans fru — med målargrejor i kappsäcken — på bröllopsresa till Italien och Jugoslavien. Före kriget blev han bergtagen — eller sjörövad — av stämningen uppe vid Lofoten. Nu dras han om somrarna till Bohuslän, där vatten och klippor, bryggor och båtar fångar kostnärens ögon. Ett par bohuslänsmotiv lyser och lockar på väggen framför oss med saftiga och varma färger.

"Men du har inte fångats av modernismen, Åke?"

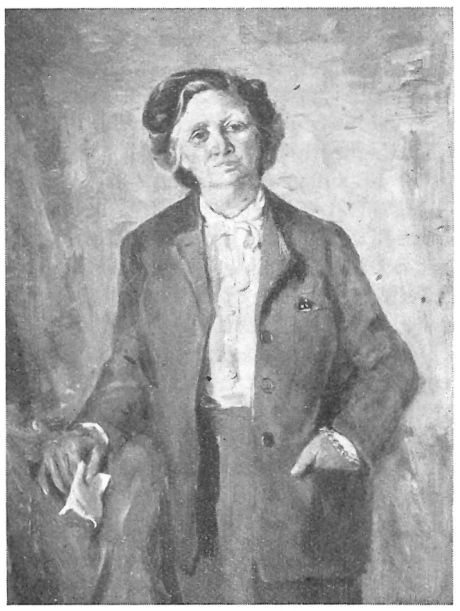

Porträtt av Fru Mattis Hörlén. (Statens instruktör i hemslöjd)

Konstnärsfamiljen Åke Johansson.

"Nej. Visst kan det ligga något av sanning i varje nytt sätt att se. Men för mej är huvudsaken, att liv och konst, natur och konst aldrig får skiljas åt. Idealet är ju att kunna uttrycka det man ser, på sitt eget sätt, men jag vill stå ödmjuk och sannfärdig inför skönheten, vare sig den uppenbaras i den fina patinan på en gammal härbresvägg eller i tonen kring en människas gestalt."

Annars säger Åke inte mycket om sina tavlor. Han hör inte till dem som stöter i basun för sig och sitt. Vältalig blir han först då talet faller på andras mästerverk. Han har mycket mer att säga om några gamla italienska träskulpturer, som han visar oss, än om sina egna tavlor.

Efter besöket hos Åke, då Rosén och jag kommer ut i solskenet från det låga huset på Västeråkern, säger vi till varandra: "Märkvärdigt, vilken frisk luft det är hos Åke trots cigarröken." — "Konstnärsluft, förstås."

Och jag tänker, att den luften kunde behöva spridas. Just i våra dagar, då det fabriksgjorda erövrat mer och mer av vår omgivning, då hus och kläder, mat och bohag blivit färdiga standardvaror, just nu behöver skapardriften, konstnärsdriften omhuldas och uppmuntras. Den har gamla anor här i våra bygder. Man möter den i de gamla byggnaderna, i de hemgjorda smidena, vävnaderna, målningarna på skåp och kistor. Det talar alltsamman om en djupt rotad skönhetslängtan. Och skönhetslängtan finns säkert även hos oss nutidsmänniskor. Det gäller bara, att vi ger oss tid att odla och fördjupa den.

Konsten är livets överflöd. Men den är ett överflöd mer beroende på sinnelaget än på materiell rikedom. Den kan lyfta människan ur ofrihet, låta henne se livet med friska ögon, göra henne delaktig i det eviga skapandet.

I dikten Anabasis av Gustav Fröding står följande strof, som väl kan ha tillämpning på konsten och dess utövare:

"Men Xenofon, som kom ihåg den hårda vedermöda
hellenerna fått genomgå och ännu måste bida,
och hungersnöd och frost och efterblivna döda,
var stolt och glad att se hellener kunna lida
och ändå kunna glädja sig och höja sig
till mera ädla ting än sorgen över nöden
och icke som barbarer böja sig
i skräck och vanvett under hårda öden."

E. G.

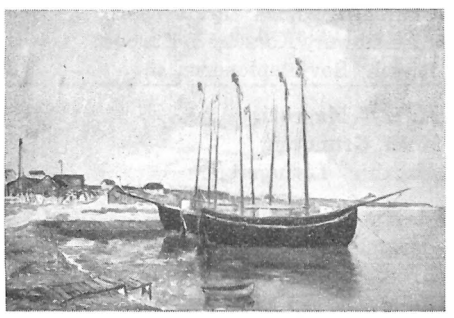

Ölandsmotiv.

WIKNER & C:o
HOLEN
Välsorterad specerí- & diversehandel
LAGER AV
Glas och porslin
Specerier och kortvaror
Dagligen färska charkuterivaror
Tel. Holen 2

TVÄTT
MANGLING
SKJORTSTRYKNING
Snabbt och omsorgsfullt
Orsa Privattvätt
Elsa Bengtsson Tel. 629

Glöm ej
att Eder cykel behöver renoveras och justeras till våren. Gör det i god tid!
LACKERING
B. S. BÄLTERS
Cykel- & Rep. Verkstad, Orsa

Orsa
Damkonfektion & Syateljé
Klänningar och blusar
GERMAS underkläder
och korsetter.
STRUMPOR i alla kvalitéer.
Kerstin Grunder
Tel. 433 (f. d. Ida Larssons fastighet, Trunna)

Bibliotek i Orsa

till allmänhetens tjänst.

Sockenbiblioteket i Hansjö	1
Sockenbiblioteket i Kårgärde	2
Sockenbiblioteket i Skattungbyn	3
Sockenbiblioteket i Åberga	4
IOGT:s bibliotek i Orsa	5
IOGT:s bibliotek i Mässbacken	6
ABF:s bibliotek i Orsa	7

(Siffrorna till höger om boktiteln i förteckningen hänvisar till resp. bibliotek).

Nyförvärvade böcker:

Avd. F — språkvetenskap.

Hammarlöv, Svenskt rimlexikon	5
Hellqvist, Sv. etomologisk ordbok	5
Holm, Bevingade ord	5

Avd. G — Litteraturvetenskap.

Lundkvist, Europas litteraturhistoria	5
Tigerstedt, Svensk litteraturhistoria	5

Avd. H — skönlitteratur.

Blomberg, Stackars vår kärlek	5
Davenport, Människor på Manhattan	5
Guthrie, De fria vidderna	5
Hedberg, Bo Stensson	5
Hobson, Tyst överenskommelse	5
Hornborg, Syndafloden	5
Lindorm, Svensk humor under 100 år	5
Nilsson-Tannér, De sådde sol och aska	5
Nynatten, Hon hette Henne	5
Salje, Vingslag i natten	5
Scocozza, Trädet utan frukt	5
Wodehouse, Fullmåne	5

Avd. I — skön konst (med musik o. teater).

Konsthandboken	5
Kumlien, Oljemåleriet	5
Rembrandts målningar	5
Schuyt, Porträtteckning	5
Sjöstrand, Musik för alla	5
Törnblom, Symfoniboken	5
Zeitler, Stig Borglind	5

Avd. K — historia.

Churchill, Andra världskriget	5
Eisenhower, Korståg i Europa	5
Hirsch, Sovjetspionerna	5

Avd. L — biografi.

Koch, Grundtvig	5
Macnair, Livingstone	5

Avd. N — geografi.

Bergman, Vildmarksår	5
Brink, Palestina	5
Heller, Resa i Schweiz	5
Ostelius, På luffen i luften	5
Världens länder och folk	5

Avd. P — teknologi.

Andersson, Rymdens giganter	5
Den stora automobilboken	5
Möller, Målarhandbok	5
Sefeldt, Autogiros och helikoptrar	5

Avd. Q — ekonomi.

Alm, Sötvattensfisket	5
Posthandboken	5
Svenskt jaktlexikon	5

Avd. R — gymnastik, sport, lek och spel.

Idrottsboken	5
Nolin, Fotbollsträning	5
Nycop, Tolv olympiader	5
Ollén, Bordtennisboken	5

Avd. U — naturvetenskap.

Lindroth, Våra skalbaggar	5
Nybelin, Våra fiskar	5
Teale, Den gyllene flocken	5

Speciallitteratur, som icke finns i något av orsabiblioteken, finns det möjlighet att få låna genom bibliotekens förmedling. Utan kostnad för låntagaren kan orsabiblioteken rekvirera böcker till låns från landets större bibliotek.

I Segers Skoaffär
får Ni kvalitetsvaror till låga priser.
Orsa, telefon 232

Stipendiefonden.

Nya stipendiater.

Sedan förra rapporten under denna rubrik har styrelsen för Orsa Skoltidnings stipendiefond beviljat följande ansökningar om stipendier i form av Hermodskurser:

1) Hans Rehn, Lisselhed (Algebra I).
2) Stig Olsson, Born (Förbränningsmotorer).
3) Ingrid Byrén, Torrvål (Välskrivning).

Stipendiefondens hederslista.

Till de sjuttio stipendiater, som förut rapporterats färdiga med sina kurser, kommer nu följande:

Den sjuttioförsta: Mary Eriksson, Kallmora (Handelsräkning).

Den sjuttioandra: Hans Rehn, Lisselhed (Aritmetik).

Den sjuttiotredje: Stig Olsson, Born (Arbetsritningens grunddrag).

Den sjuttiofjärde: Per-Erik Ax, Tallhed (Aritmetik).

Som alla märker återfinnes delvis samma namn i bägge de ovanstående listorna. Det vore enbart glädjande om fler följde deras exempel och sökte ny kurs, när den föregående avslutats. Beklagligt är det, att många inte fullföljer sina kurser utan avbryter studierna i förtid. Därför: Sök rätt på de undanlagda Hermodsbreven och arbeta med energi! Kanske hittar vi Ditt namn på hederslistan i nästa nummer av vår tidning.

SVEN LILJA, tel Holen 64.

HENNING BROBERGS
DIVERSEHANDEL
Bästa inköpskälla för
SPECERIER,
CHARKUTERIER,
GLAS och PORSLIN m. m.
Tel. Holen 90

Går det att få

NYTT BETYG?

Det är rent förvånande, hur slarviga människor är med sina värdepapper. Somliga bränner upp dem, andra river sönder dem, en del har skickat dem till en fabrik i Borås.

Så en vacker dag upptäcker man att de behövs, ja, att de är alldeles nödvändiga. Och då skriver man till skolstyrelsen: "Går det att få ett nytt betyg? Jag ska in vid flyget, och nu vill de se mina papper. Jag slutade skolan 1937 eller 1938. Det är bråttom, sänd i dag." — Eller: "Skicka ett nytt betyg senast i morgon, jag lämnade in det andra, då jag sökte plats för flera år sedan, jag har gått för Montelius. Högaktningsfullt A. Rexpligg."

Förr i världen frågades sällan efter betyg. Min far, som var född 1874, har klarat sig hela sitt liv utan att behöva visa upp skolbetyget. Han var rädd om det ändå, tyckte det var roligt ha kvar det som minne.

Nu är det annat. Nu har t. o. m. betygen från folk- och fortsättningsskola blivit värdefulla papper. Det är inte bara när man ska in vid flyget, som de behövs. Det är blivande skogvaktare, vaktmästare, kontorister, maskinister m. fl., m. fl., som fått behov av "nytt betyg" de senaste åren.

Går det då att få nytt betyg? Nej, det går inte alls. D. v. s. inte ett nytt originalbetyg. Hur ska man nu kunna få gamle prostens namnteckning på papperet? Kanske läraren också är död.

Enda möjligheten är att göra ett utdrag ur betygskatalogen, en avskrift alltså. Det har förekommit, att vederbörande inte velat godta detta. De har bett att i stället få ett riktigt betyg med underskrifter och allt. Detta är tyvärr omöjligt i de flesta fall.

Och så en viktig sak, om Du måste begära ett sådant utdrag ur betygskatalogen: Lämna fullständiga uppgifter om namn (namnbyte?), födelsedatum, vilket år Du lämnade skolan, vilken skola och helst även namnet på läraren i avgångsklassen. Herr Rexpliggs uppgifter härovan är alltså inte lämpliga som mönster. Han fick heller inte något papper "senast i morgon". Till på köpet befanns det, att han också bytt namn. Han hette Anders Gustav Persson i skolan. Vem kan veta, att A. Rexpligg är samma person?

Sänd aldrig in originalbetygen med ansökningshandlingar av något slag. Det går lika bra med bestyrkta avskrifter. Originalbetygen ska man aldrig lämna ifrån sig.

Alla betyg är värdehandlingar. Och sådana ska man vara rädd om.

Hj. H—n.

Landsvägen är livsfarlig lekplats!

Från skolbänken

Kycklingen i kiosken.

Det var en gång en tupp,
som hette Pipinupp.
En höna hade han till fru,
också en kyckling hade de ju.

En dag gick kycklingen till en kiosk,
och på en skylt där stod Glad påsk!
Han skulle köpa några metmaskar,
men där fanns bara karamellaskar.

Då köpte han karamellasken
och gick hem utan masken.
Nu får du skriva resten,
för jag klarar inte versen.

Elsa Jämtén, klass 4.

Orrungarna.

Då vi bodde i Ljusdal, föreslog Sture och jag, att vi skulle gå till Kolsvedjaberget, som låg en bit utanför samhället. Det var en km dit. När vi kom fram till Kolsvedjastugan, såg vi en orre kretsa efter någon föda. Då det blev skumt, gick vi hem. På vägen såg vi en huggorm ligga på en sten. Efter tre dagar gick vi för att leta rätt på orrboet. När vi kom till det ställe, där vi såg orren först, måste vi stanna och vila en stund. Vi åt lite av matsäcken, som vi hade med oss. Rätt som vi satt och åt, fick vi se orren komma flygande. Vi smög oss efter orren till boet. Där låg fem små ungar. Mamman flög upp i ett annat träd. Då gick vi efter mat från vår matsäck. Vi lade maten på kanten av boet. Sedan lade vi oss på lur och såg efter hur mamman skulle göra med maten. Verkligen tog hon vår mat! Då vi sett hur hon matade ungarna, smög vi oss därifrån.

Hans Jäderström. Klass 4.

Isprinsessa.
Ulla Liljeström, klass 7.

Min födelsedag.

I fjol när jag fyllde 7 år, var det hemskt roligt. Jag har min födelsedag den 23 maj, så det finns mycket blommor då. Laila och Vivianne kom till mig med var sin blombukett och en krona. Så kom det också många andra barn. Vi lekte gömma nyckel och många andra lekar. Sedan drack vi sockerdricka och åt kakor. Så gick de hem. Och vi tyckte alla, att vi haft roligt på min födelsedag.

Kerstin Bilar, klass 2.

A. KOCKS
RAK- & FRISÉRSALONG
REKOMMENDERAS!

På Orsasjöns is.

Till Orsasjön var vi hela klassen.
Vi åkte skridskor och ryckte av vassen.
Isen var blank som en spegel,
över sjön vi åkte så lätt som med segel.

Vi slogo rovor och ramlade pladask.
Men vi var uppe på fötterna strax.
Och sparkarna körde ihop
så det blev mycket skratt och rop!

Men till sist vi måste spänna av vår skridskorem.
Och bege oss på väg hem.
När vi kom hem var vi så svettiga så,
att vi måste dricka vatten då och då.

Barbro Bothzén, klass 4.

När jag åkte Orsasjön runt.

En gång, när jag skulle få en ny klänning, skulle jag gå till en sömmerska, som jag inte kände igen. Men jag ville inte åka till henne utan till en annan sömmerska, som bor i Hansjö, men det fick jag inte för mamma. Då blev jag ond och sprang ner till byn. När jag kom dit, gick jag in i bussen. Det var ingen som märkte att jag smet på bussen, men sen när bussen hade åkt, såg en tant, att jag var med. Och jag fick karameller och annat gott. Vi åkte förbi sömmerskans gård, utan att jag märkte det. Sen stannade bussen framför ett stort vitt hus, men jag var bara tre år, så jag visste inte var det var någon stans.

När jag kom hem, skrattade de åt mig. Och då skämdes jag och tyckte, att jag hade gjort det dumt.

Göta Liljeholm, klass 4.

Till barnens vårekipering
har nu inkommit:

FLICKKAPPOR i vackra färger och trevliga modeller
TRENCHCOATS i bra kvalité från storlekar 6 - 14 år.
MANCHESTER-LÅNGBYXOR till flickor och pojkar.
För skolgossar finns även golfbyxor i kraftig manchester.

För barnen i lekåldern kunna vi också erbjuda den idealiska GALONBYXAN

Barnkläder, Orsa, tel. 219

När jag var liten.

Jag har alltid varit bråkig och utmärkt mig. Överallt har jag klängt och klättrat. Många opassande ord har jag sagt åt främmande människor, ord som skulle komma mig att skämmas ännu i denna dag. Men jag får väl ursäkta mig och säga, att jag hade bra litet förstånd, då jag var en barnunge.

Min kusin Johnny och jag slog sönder en hel hop fönsterrutor en gång. Vi var på upptäcktsfärd och gick förbi en gammal smedja, då jag fick en lysande idé. Varför inte slå ut fönstren och krypa in och göra smedjan till lekstuga? Idén var lockande för Johnny också, och vi beslöt, att den skulle förverkligas.

Vi hämtade en hel hop stenar, som vi lade i en prydlig hög. Kastningen började. Det klirrade av glas, och fönsterbågarna knäcktes som tändstickor.

Men plötsligt hörde jag, att mamma ropade på oss, att vi skulle hem och äta. Vi sprang hem och åt, men ut igen kom vi inte, för farbrorn, som ägde smedjan, stegade in genom dörren och talade om, att ungarna (jag och Johnny) slagit sönder fönsterrutorna i hans smedja, varpå han avlägsnade sig, arg som ett bi. Det hela slutade med att vi fick stryk av min mamma. Jag och Johnny hade gråtkonsert långt efteråt.

På syföreningar är det tråkigt, åtminstone för en fem års unge, som inte kan hålla tyst. Hemma var det syförening en gång, och jag hade nästan frågesport. Pastorn intresserade mig alldeles otroligt. Jag tyckte, att han såg så festlig ut. Just under bönen, då allt var så tyst, sade jag med hög röst: "Varför har du så ful rock?" Jag fick sitta i köket resten av sammankomsten.

Gunhild Lif. Orsa samrealskola. Klass 1.

Je trullistoria.

Mess ik wa ajtä ö djick, sö kåm ik in i skojen. Do såg ik jett bjar, sö wa do 30 meter egt. Deda djick ik uppo. Men do ärdi nö, sö sad, att ik skuld kum nid, sö skuld ik fo är nö. Mess ik kåm nid, sad trull, sö stod då, att ik fick fian in. Mess ik kåm in, sö sad ån, att nu fick ån do jett mol jåtå. Just do lap i ajt. Do indint trull ätter mi.

Göte Jons, klass 4.

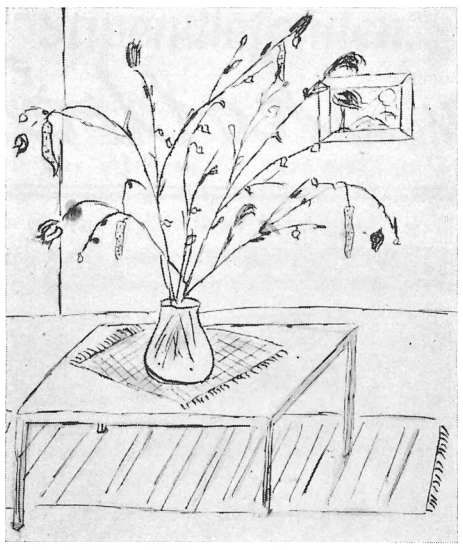

Påskris.

Nils Wolf, klass 7.

Ett matlagningsförsök.

I somras, när mor och far var i Stockholm, skulle jag laga mat, men jag visste inte vad jag skulle göra. Då kom jag på en idé. Jag skulle grädda pannkaka. Men jag visste inte riktigt, hur jag skulle göra smeten. Så mycket visste jag, att det skulle vara socker, salt och mjöl, men vad för sorts mjöl det skulle vara visste jag inte. Då tog jag och åkte bort till affären för att handla. Där köpte jag ½ kg. socker och 1 paket salt. Men för att jag skulle få riktigt mjöl, sade jag åt expediten, att jag skulle ha pannkaksmjöl. "Vad är det för mjöl?" sade hon. "Pannkaksmjöl, sådant som man skall ha i pannkaka," sade jag. Då frågade expediten mig, om jag kunde göra pannkaka. "Det är det vi skall se," sade jag. "Har du gjort pannkaka förut?" sade då expediten. "Nej," sade jag," men får jag mitt pannkaksmjöl, så jag får gå hem och grädda pannkaka."

Då jag hade gräddat två stycken, började jag att äta. Jag hade då en i ugnen under tiden. När jag ätit, stängde jag spjället och gick ut ett tag. När jag kom in, kände jag, att det luktade vidbränt. Då öppnade jag ugnsluckan. Där hade jag den tredje pannkakan.

Sören Forsberg, klass 6.

Trollpojken, som retade sin far.

Långt inne i trollskogen finns ett berg, som kallas Trollberget. Alla människor går en lång omväg, för i berget bor en trollfamilj. I trollfamiljen var en pojke, som hette Tjafs. En dag sade trollfar: "Nu ska du hjälpa mig att jaga, men du får inte göra något rackartyg." Dagen kom, och så packade de ner mat till jakten. Då tänkte Tjafs: "Nu ska jag skjuta en pil i ändan på farsan". Tjafs far stod och tittade, om han skulle se något djur. Men rätt som det var kom en pil vinande och for rätt i ändan på trollfar. "Aj, aj, aj, är du tokig?" skrek trollfar. Du kan då inte hålla dig i styr någon gång. Och så fick den odygdige Tjafs smäll. "Men nu ska vi i alla fall äta", sade trollfar. Och så tog han fram korgen. Tjafs såg lite rädd ut, för han hade ätit upp matsäcken. Men nu blev trollfar arg och röt: "Du, är väl en riktig rackarunge! Först skjuter du en pil i ändan på mig, och så har du ätit upp matsäcken också! Nu ska du få sitta i trollfängelset i en hel vecka, och så ska du aldrig mer få någon groda till frukost." När de kom hem, skulle de sätta Tjafs i trollfängelset. Men var var han? Han fanns ju inte någonstans. "Bu, bu, har du lämnat honom i skogen, så någon björn ska äta upp honom?" sade trollmor med gråtande röst. Ja, nu fick trollfar en örfil av mor. Men nere i vedlåren låg Tjafs och tittade på, när far fick en örfil.

Nästa dag fick far allt gå ut och leta efter Tjafs. När han hade gått, smög sig Tjafs ut, men efter en stund kom han in. "Tjafs, Tjafs, är du hemma nu? Jag var så ängslig", sade trollmor. "Ja, jag ville inte gå hem, för far hade en stor käpp och skulle slå mig med," sade Tjafs. Trollmor talar: "Det ska han nog få för!" och det fick far också.

Bo Ersson, klass 5.

När jag och Siri lekte i snöstugan.

Vi hade gjort en snöstuga på källarkullen. Där hade vi en bräda till spis. Så hade vi en håla i snön till slasktratt. Där hade vi byggt ett tvättställ av snö. I snöstugan lekte vi varje dag och hade så roligt.

Anna Kisti Ivarsson, klass 2.

ORSA KALK PRISBELÖNT MED GULDMEDALJ
Bränd KALK och KALKSTENSMJÖL
av högsta kvalitéer till fördelaktigaste priser erhållas från
A.-B. SKATTUNGBYNS KALKBRUK
Mässbacken Telefon 21

Nya trevliga monogramstämplar för korsstygn.
Dessa praktiska stämplar, som ersätter stramalj och tidsödande kalkering ha blivit mycket populära och kunna vi leverera dessa omg. från lager.
BECKMANS TRYCKERI · Telefon 247 · ORSA

ELEKTRISKA
spisar, plattor, bakugnar.
ARMATUR
Mora-Orsa Elektriska A.-B.

Vid köp av radio
kan Ni med förtroende vända Eder till oss. Vi ha följande märken i lager:
CONCERTON, DUX, LUXOR, MARCONI, NORNAN, PHILIPS, RADIOLA och SIEMENS. Reparationsverkstad. Radioservice.
Orsa Cykel- & Sportaffär
Telefon 281, bostaden 383
Representant för A.-B. Cykelfabriken Monark, Varberg

Den nyfikna trollungen.

Det var en gång en trollunge, som bodde djupt inne i skogen med sin far och mor. De bodde i en stubbe. En morgon, när trollungen vaknade, tänkte han, att han skulle se sig omkring. Han klädde på sig tyst och smög sig ut genom dörren. Han var nyfiken att få se människorna. Han sprang en timme eller så, och så kom han fram till ett hus. Han smög sig fram till dörren, som stod på glänt. Han såg fullt med papper i farstun. Då fick han en idé. Han smög sig försiktigt in och gömde sig i en pappers-säck. Han gjorde ett hål i säcken. Nu skulle han se människorna! Rätt som det var, kom en pojke in genom dörren. Trollungen blev så glad åt att få se en människa. Det var pojken, som hade samlat ihop papperet, för han skulle sälja det åt skrothandlarn, som hade kommit för att hämta skrotet. Och pojken hade sprungit in för att tala om för mor, att han hade kommit. Pojken plockade ut allt papperet, och trollungen låg alltjämt kvar. Skrothandlarn vägde upp det. Han sa, att det vägde 109 kg. Och pojken fick 10 kr. 90 öre. Han fick pengarna och sprang in till mor.

Skrothandlarn lassade papperet på bilflaket och körde. Nu vågade trollungen titta fram. När han märkte, att han var på ett bilflak, kröp han ut ur säcken. Han hade aldrig sett ett sånt vidunder. Han hoppade ner från flaket och började springa, och har han inte slutat springa, så springer han väl än.

Bengt Bergkvist. Klass 6.

När Lillemor och jag träffades första gången.

Andra gången jag kom till Kallmora, var jag fem år. Vårt första flyttlass hade kommit. Då såg jag en flicka. Hon hade en blårutig klänning på sig. Hon hade också kort hår och blå rosett. Mor och far höll på att bära blommor till skolan. Då sade jag: "Vad heter du?" Hon sade: "Lillemor. Ån du då?" Mona, sade jag. Lillemor frågade, om jag fick följa henne hem, och det fick jag.

Mona Karlsson, klass 3.

Holger Lind, klass 2.

Hos morfar och mormor.

Under jullovet var jag till morfar och mormor. Gun kom till mej en dag. Vi tände granen. Då tog det eld i mitt hårband. Jag vart så rädd och skrek till. Då kom mormor och släckte. Rosetten brann upp. Det osade bränt i rummet. Mamma var ute och skakade mattor. När hon kom in tyckte hon det var hemskt.

Kerstin Björklund, klass 2.

Vår häst.

Pappas häst heter Pelén. Han är brun. Ibland ryktar jag hästen och sen ger jag honom hö och vatten. Han är snäll. Pappa selar på honom men så kör jag hö med honom alldeles själv. Jag hämtar hö hos Bälter-Anders. Han hjälper mej att lassa. Det är roligt att vara pappas dräng.

Holger Lind, Klass 2.

I kälkbacken.

En gång skulle jag och en flicka åka kälke. Vi gick upp till korsvägen och började. När vi kommit ner till Kråkas körde vi mot postlådorna. Sedan fortsatte vi att åka. Om en stund körde vi ihop med en annan styrkälke. Vi flög av allihop.

När vi hade åkt några gånger, blev det mörkt, men vi var kvar i alla fall. Snart kom Inger dit och ville åka, för mamma hade gått till en gård. När vi gick upp för att åka ner igen, kom en bil. Då sprang vi och gömde oss. Bilen stannade och lyste med en strålkastare. Chauffören kom åt det hållet, där vi var gömda. Han kom allt närmare och närmare. Vad skulle vi göra? Vi låg stilla, ända tills han var alldeles inpå oss. Då blev Inger så rädd, att hon började röra sig. Men vi sade åt henne, att hon skulle ligga stilla. Chauffören sprang förbi. Vi var så rädda, att han skulle komma tillbaka, men han sprang ut på vägen och satte sig i bilen och for. Då gick vi fram och åkte ner. På vägen mötte vi en hop med pojkar. De hade också kälkar och åkte. När vi var nere vid Spännervägen, kom en stor hund och började skälla. Jag sprang in i Spännras. Hunden jagade de andra ända upp till korsvägen.

Jag gick sedan till Kråkas för att se, om mamma hade gått hem. Hon hade gjort det. Jag var så rädd, när jag skulle hem, så jag sprang.

Anita Granath. Klass 4.

Jen emskan kweld.

Jen kweld skuld ik bört. I jick gajmem jen märkan skog. Do såg i nö wajt kum mot mi. Ni kunnent tro, sö rädd ik wart. Ik wa sö nära kärksgardem, sö i trodd, att ed wa dödkalla. Do döm wa wel nära mi, skuld i kajt in i skojem. Men do war ed nön, sö to i mi. Ik röpt o jåp, men ed kåm indjen. Do släppt ed mi, ö ed wa do sö bra. Ik ärd ur kärkskluckor ringdä, ö i birdo kajta öllt i wörkäd. I skuld kajt emat, ö i kåm emat ö. Men nu twöss do int i gö denda wejjen nön mer göng. Akt icker ni, sö int ni kum ait för summu äventir sö ik!

Britta Jonsson, klass 4.

Påskpermanentningen
beställes förmånligast hos
LILJAS Damfrisering
Telefon 306

Nyheter inkomna för våren
i stilfulla dam- och barnhattar samt mössor i många piffiga modeller.
Albert Andersson
Mode & Handarbetsaffär, tel. 4, Orsa

TRENCH -
vårens idealplagg framför andra -
ha vi fått in i verkligt god kvalité med utmärkt passform till kr. 152:-.
Redan nu ha vi en stor sortering av vår- och sommarsäsongens kostymer i blått, brunt och beige.
Titta in till oss, medan urvalet är som störst och gör Edert val för kommande säsong.
MAN TRIVS . . . .
Berglinds-
EKIPERAD!

BIRGER LUNDHOLM
Telefon 30
Boutredningar, Arvsskiften, Auktioner, Inkasseringar, Rättegångar, Lagfarts- och Inteckningsärenden.

Specialhandla
i våra butiker, som står till tjänst med lämpliga varor och förpackningar för fjällfärden.
AB J. A. Broberg

Om Killi.

Jag har en hund, som heter Killi. Nu är han lös, men i våras var han bunden. En dag, när jag var ute och gick med honom, så gick vi i en skog. Jag lät Killi gå vart han ville, för jag såg, att han följde något spår. Rätt som det var, började han att skälla. Då tittade jag på marken, och där alldeles framför mig låg en igelkott. Killi nafsade i den, men han drog strax opp nosen och började gnälla. Jag skrattade åt honom. Då tittade han på mig och skällde till. Han nafsade åter men med samma resultat. Då lade han huvudet på sned och tittade på igelkotten. Så nafsade han än en gång, och den gången höll han i rätt länge. Men om en stund drog han åter bort nosen. Då tyckte jag, att det var tid att gå hem.

Ibland, när jag ingenting har att göra, brukar jag locka på Killi. När han kommer bredvid mig, säger jag: "Nu tar jag dig!" Då springer han iväg och jag efter. När han kommit en bit framför mig, saktar han farten. Jag försöker då att springa ikapp honom. När jag är alldeles inpå honom, ropar jag åter: "Nu tar jag dig!"

Jag brukar också vara ute och gå med honom, när han är lös. Vi går ned på en åker. Där brukar Killi jaga sorkar. Han går och nosar och rätt vad det är, hoppar han till. Ibland, när han då kommer opp, har han en sork i munnen. En dag tog han tre sorkar. Jag tycker mycket om Killi.

Maj-Britt Asp. Klass 5 B.

När jag och pappa knippade hö.

I går hjälpte jag pappa knippa hö. Jag mockade opp höet, och pappa trampade det. När det var färdigt, band vi ihop det hårt med järntråd. Sen tog vi ut knippan och la den på kälken.

Ingemar Jonsson, klass 2.

Jag leker indian.
Börje Masser, klass 1.

Då jag var i skogen.

En gång fick jag följa pappa och tant Anny till en koja i skogen. Vi åkte rälsbuss nästan till Vassjön, och så gick vi till kojan. Anny lagade mat, och därpå gick jag och lade mig.

På morgonen skulle karlarna gå till skogen och hugga timmer. Jag gick ut i en stuga, där de torkade kläderna. Där eldade jag. Det blev så varmt, att jag måste öppna både dörr och fönster. Jag lekte och hade så roligt.

En morgon, då vi skulle äta, kom Anny med en tallrik välling. Då snavade hon och hällde ur vällingen på Anitas pappa. En gång skulle körkarlen ut och köra med fålen. Då fick jag följa med. Då vi kom till en stuga, var barnen så avundsjuka på mig.

Anny och jag gick en gång upp på berget, där de arbetade. Vi sjönk djupt ner i snön.

Sista dagen bakade Anny, och jag fick hjälpa henne. Sedan måste vi fara hem.

Monica Einarsson. Klass 4.

En lördagskväll.

En lördagskväll skulle jag se efter mina två kusiner. De heter Lasse och Ingmari. Ingmari kallas för Pia. Deras mamma heter Alice.

Klockan var 7 på kvällen, när Alice for bort. När hon hade åkt, blev det liv i stugan. Pia och Lasse började plocka fram alla sina leksaker. Lasse tog en bil och körde på golvet. Den skramlade så hemskt, när den for fram, för hjulen var av plåt. Till slut vart Pia så trött, att hon höll på att somna. Då kom hon till mig och sade: "Gockan vill nanna". Hon kallar sig själv för dockan. Därpå gick jag och lade henne. Hon somnade snart.

Om en stund ville jag, att Lasse också skulle lägga sig. Men det var värre att få honom i säng, för han ville inte alls gå och lägga sig. Här gällde det att vara knepig. Jag tog och plockade bort leksakerna för honom. Han vart arg, men det hjälpte ingenting. När han inte hade något mer att leka med, gick han och lade sig. Jag läste färdig den berättelse, som jag hade börjat på. Därpå lade jag mig.

Britta Olsson. Klass 7.

När jag såg en tjädertupp.

En dag följde jag med pappa till skogen. Pappa sade, att jag skulle gå och taga sågen. Det gjorde jag. Men bäst jag gick, flög något upp. Jag skrek till. Pappa kom springande. Han trodde, att jag hade ramlat på sågen. Pappa frågade, vad det var. Då talade jag om, vad jag hade sett. Pappa skrattade åt mig. Och jag var så rädd, att jag skakade. Pappa sade, att jag skulle gå hem, och det gjorde jag. När jag kom hem, berättade jag för mamma, vad jag varit med om. Hon skrattade också åt mig.

Gun-Britt Bengt. Klass 4.

HANS PETERSONS
Bil- & Flygskolor
Telefon 242, Orsa
Skolorna, som ge resultat.

Ce Ge
Matbröd
Kaffebröd
Konditorivaror
äro alltid av högsta klass.
Trivsamma serveringslokaler. Klubbrum för slutna sällskap och sammanträden.
C. G. Nyström

Babys nya vagn

Nu är det åkdags för baby i soligt vårväder. Den nya moderna vagnen hittar Ni hos oss. Den är lättkörd och bekväm, försedd med alla moderna finesser som vindskydd, paketfack m. m.
Carl A. Pettersson, Orsa

Brevpapper för barn
med trevliga sagofigurer
i lämpliga förpackningar.
Påskartiklar
i stor sortering.
Orsa
Tobaks- & Pappershandel

SKIDJACKOR, SKIDBYXOR,
YLLEJUMPER med lång ärm,
Städrockar, Damblusar
i god sortering hos
EMMA OLSSON
Orsa, tel. 125

Ett litet yrväder.

Jag känner en flicka, som heter Lisbet. Hon är tre år och bor i bottenvåningen i vårt hus. Jag skall försöka berätta om en dag, sådan den gestaltar sig för henne.

Vid halvsjutiden kvicknar hon till. Genast går hon i bara nattlinnet till sin mamma och pappa och sätter i gång pratkvarnen högljutt och ihållande, innan de hinner hejda henne. Ann-Cristin, hennes lillsyster, vaknar och börjar skrika. Det tycker Lisbet inte om. Hon tar sin leksakslåda och fortsätter sin rond. Hon vill komma till lugnare platser.

Efter en stunds funderande kanske hon ställer sina steg till oss, som bor i andra våningen. När hon kommit upp, väcker hon mig. Mest sker det med ett nyp i min näsa. Då hon har fått mig vaken, sätter hon sig på golvet och leker med sina byggklossar, som om ingenting hänt. Men hon hinner med mycket mer än klossbygge. När jag väl kommer upp, ser det ut som sju svåra år i vårt kök. Mattorna ligger huller om buller, dukarna på borden är tillskrynklade. Ibland händer det t. o. m. att en blomkruka står på huvudet i något hörn. Och hennes leksaker ligger strödda överallt. Men av Lisbet syns inte en skymt. Hon är för länge sedan på ett annat ställe och huserar.

Innan hon har fått kläderna på sig, ätit m. m., är det tid att sova middag. Hon är då så trött, att hon helt snällt går och lägger sig själv.

Vid tretiden vaknar hon åter. Ibland kommer hon upp till mig och vill ha hjälp med att stå på huvudet. Hon har nämligen nyss lärt sig det. Därför är det nymodigt för henne. Om hon är uppe hos oss, när vi äter, sätter hon sig helt spontant vid bordet och ber om en portion. Efter att ha ätit går hon ner till affären för att köpa kola för sina pengar, som består av knappar.

När jag tar itu med mina läxor, skall hon bums sitta bredvid mig med sin läxbok (en avlagd naturlära, som jag har satt papper på).

När hon skall lägga sig på kvällen, är hon inte alls trött. Hon hittar på alla möjliga skäl för att få stanna uppe.

När hon somnar till slut, är det, som om en orkan lugnat sig.

Kerstin Hälleberg. Orsa samrealskola. Klass 1.

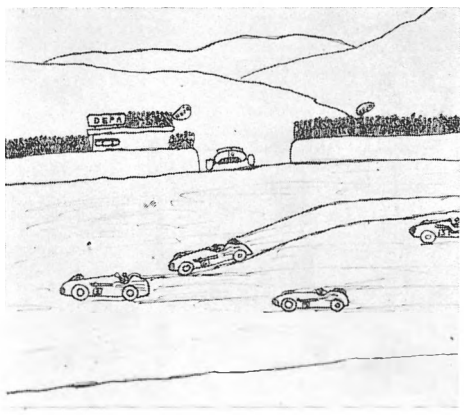

Grand Prix på Rommehed.
Per-Axel Björkman, klass 6.

När jag såg en levande älg.

I somras, när jag var hos mormor, skulle jag och min kusin åka från mormor och dit, där kusinen bodde. Det var väl ungefär 1½ km. mellan ställena. Vi satte oss på cyklarna, och så åkte vi. När vi hade åkt ungefär halva vägen, fick vi se, att ett djur stod mitt i vägen. Jag frågade min kusin, vad det var för djur. Hon svarade: "Det är nog en älg, för här på skogen går det mycket älgar." Mycket riktigt, när vi kom närmare, såg vi, att det var en älg. Det var en oxe, för han hade horn.

När vi stått och sett på den ett tag, kom en annan flicka från andra hållet. Hon klappade i händerna, men älgen blev inte rädd ändå. Då vi stått och sett på honom i nästan en kvart, försvann han in i skogen.

På kvällen skulle vi försöka leta upp älgen, men det var omöjligt. En stund såg vi spår efter honom, men sedan försvann de in i skogen, så det gick inte att följa dem.

Valborg Tiger. Klass 6.

Specerihandla hos
Lundblads Eftr.
Glas - Porslin - Delikatesser
Telefon 225

När vi var till Norge.

När pappa hade semester, for vi till Norge. Vi åkte bil. När vi kom till Flötningen, övernattade vi där. Följande morgon åkte vi fram till tullstationen. Tullmännen tittade på en hel del papper, och så tittade de i bilen. Från svenska tullstationen till norska tullstationen var det ungefär 1 km. Där fick vi gå igenom samma sak som i svenska tullstationen. Norska tulltjänstemännen var så glada och trevliga. Nu fick vi lov att köra på höger sida. Det var ganska krångligt i början. Vi åkte över Elverum, Hamar, Oslo, Hönefoss, Gjövik och Lillehammer. Det vackraste i Oslo var "anläggningen", som det kallades, för det var inte färdigt och hade inte fått namn. Det var en bildhuggare, som hade skänkt alla sina pengar och vackra arbeten. Den farbrorn är död nu. Det var terrasser med blommor och stenar, som han hade huggit ut figurer i. Den största var hög som ett tvåvåningshus. Stenen till den var tagen efter Drammenvägen. Hela tiden träffade vi glada och snälla människor. Sista dagen åkte vi över ett fjäll, som hette Furufjäll. De högsta bergen var det snö på. På fjället var det en säter, där vi köpte mjölk. Det var hemskt kallt på fjället men mycket vackert. Sista dagen åkte vi 40 mil. Men när vi kom hem, var vi så trötta, så nästa dag låg jag och sov till långt fram på dagen.

Inger Eriksson. Klass 4.

Des wi bakum tunnbre.

Des wi skum båkå tunnbre, sku wi först ta upp päror upp ir tjallern. Se sku wi kok dem upi jen sturån ketil ajti fjos. Des päror a koka fäli, ta wi in dem ö flåsa dem, mes dem i warmer. Des dem a wurti kölder, mal wi dem i jena kettkwenn.

Tidut um mörgonen jald dem bakumnen sö ån bi riktit et. Sö kumå bagerskor. Jena tar do ö kludder jen bit ö ev ajti litä mjel. Ö se djer o jena tjöcka kaku ö stjusser na börta o då ödra, sö ev under na lit grinmjel sö int o ska fasna, ö kavler ajt na, sö o bi riktit tunn. Ö se tar o bakustörn ö spilo ö ruller upp kako upo bakustörn, ö ev in na ini umnen. Dess o a wurti greddadn sö tar öder bakukelingi ajt na ö soper na ö wajk na i tri dela, ö se enger o upp na upo jen stör.

Sigurd Mårsén, klass 4.

Vårens nya mode
finner Ni i rikligt sortiment både av
kappor och dräkter
som nu redan inkommit hos oss.
Alla äro Ni välkomna för att se och prova dem.
AUG. LARSSON - ORSA
Manufaktur - Damkappor - Herrekipering
Telefon 21

TAPETER
Nyheter för våren nu inkomna i en sortering som aldrig tidigare. Se våra provkartor — smakfulla mönster och läckra färger från början till slut.
Provkartor utlånas!
ORSA FÄRGHANDEL
Y. FERNEMAN Tel. 340

Krämbadet.

Det var en söndag. Ingalill och jag skulle gå till Inger och hälsa på lite. När vi kom dit, hörde jag ett konstigt läte inifrån farstun. Jag gick dit och tittade efter, vad det var. Då såg jag, att det stod en karott med kräm på ett litet bord, och därifrån kom lätet. Då gick jag dit och tittade efter, vad det var. Där låg det en talgoxe och pep. Jag tog upp den och ropade på Inger, så att hon skulle få se. När Inger kom, tog jag fågeln och sköljde den under kranen. Så tog Inger en liten trasa och torkade av fågeln. Sedan skulle jag ta och värma den i mina händer. Då nöp den mig i fingrarna och högg efter krämen, som satt kvar.

När den blivit ganska torr, hoppade den omkring på soffan. Om en stund var den riktigt torr, och då släppte vi ut den. Vi satte ned den bakom ett stenröse. Där försvann den.

Dagen därefter gick Inger och jag dit och tittade, men då fanns det ingen fågel där. "Tro, var den nu är"? frågade vi varandra.

Siv Andersson, klass 5.

Döss vi okum källka.

I går ok Ingalill, Karl-Olov, Rolf, Tage, Lisbeth, Lena ö ik källkä. Wi okum mikla gönga att ö fråm ajto gardum när dem. Wi addum jen säck undur, dar wi såtum uppo källkan. Wi okum jen fläck, se läkt wi kuragämas. Wi delud upp wöss i twer lag. Rolf ö Tage fick wa jett lag, ö Inga-Lill, Karl-Olov, Lena, Lisbeth ö ik wa jett lag. Ik tikt, att ed wa orättvist, men ik wildint saj assint. Sö bird wi o ö läka. Wi addum sö roli. Se djick wi ajt o wäjum ö okum skorännu. Se djick wi emat wer ö ien.

Ann-Mari Lycke. Klass 4.

Laila och Vivianne kommer till mig med blommor.

Kerstin Bilar, klass 2.

Trollet Trulle.

Det var en gång ett troll, som hette Trulle. Trulle bodde i ett berg, som hette Gråberget. Trulle var fem meter lång och tre meter bred. Men benen var så små. Tre kor åt han var dag, så det var då inte underligt, om han blev tjockare och tjockare för var dag som gick. Och elakare blev han också.

En dag rövade han en ko från en bonde i byn. Bonden blev, som klart var, väldigt arg. Han blev så arg, så han gick till kungen. Men Trulle åt gladeligen upp kon. Några dagar senare kom en pojke till Gråberget. Pojken sa: "Bonden vill ha tillbaka sin ko." "He, he", vrålskrattade Trulle. Men så blev han med ens allvarlig. "Du kan få guld istället", sa han. "Jaa", sa pojken. Sedan fick han guldet och gick hem. Men det guldet var som allt trollguld brukar vara. Bonden skulle räkna guldslantarna, och då sken solen på dem. Vips blev det bara en hög löv kvar av allt guldet. Så blev bonden lurad en gång till.

Rigmor Blixt. Klass 4.

När Britta och jag ramlade av Saga.

Det var en sommar, när vi skulle ta upp potatis nedanför Blommas. Vi hade varit hem och ätit middag. Farfar kom och skulle åka ner till potatislandet. Då frågade Britta och jag, om vi fick rida på hästen. Det fick vi. Farfar spände för kärran, som vi skulle ha med. Sedan åkte vi, Britta och jag satt på hästen och sjöng. När vi kommit till Blommas, spände farfar ifrån kärran. Men då sprang Saga iväg, så att Britta och jag hoppade långt upp i luften, och sedan ramlade vi ner i potatislandet. Brittas mor kom och tog reda på oss. Vi var alldeles jordiga. Sedan gick Brita och jag hem med darrande knän, och jag hade slagit sönder hela ena handen. Sen dess tror jag att jag aldrig vill rida på någon häst.

Anna Stina Bäckar, klass 4.

Prinsessans vandring.

Det var en gång en kung och en drottning, som hade en dotter. Hon växte till och blev den skönaste i kungariket. Hon hette Silversköna. En dag gick hon ut för att plocka blommor. Hon kom till en gångstig, och den följde hon. När hon gått ett stycke, kom hon till en slätt. Hon stod där och spejade åt alla håll. Därborta såg hon några torn sticka upp. Silversköna fortsatte vandringen, men hon ville inte gå åt det hållet, där slottet låg.

Hon följde en annan väg och kom snart till en liten stuga. Det var en ovanlig boning. Hon knackade på, men ingen svarade. Hon knackade på en gång till. "Stig på!" svarade någon med grov röst. Det kom klampande steg emot henne. Nu öppnades dörren. En liten gubbe kom ut. "Kom in, du!" sade han. Silversköna blev nästan rädd för honom, då han hade så långt skägg. Han satt redan och gjorde julklappar till barnen i byn. Prinsessan förstod, att det var en tomte hon kommit till. När hon skulle gå fick hon en liten docka av honom.

Gullevi Eldh. Klass 7.

ERIK ANDERSSON
Utför *Inkassouppdrag.* Förrättar *Auktioner, Bouppteckningar* och *Arvskiften.*
Ombud för Stockholms, Göteborgs m. fl. köpmannaföreningar. TEL. 40

Mörka och ljusa kamgarnskostymer
Konfirmationskostymer
Sportkostymer, herr och goss
Trenchcoats, herr och goss
Högsta kvalitéer, Bästa konfektion
Perfekt passform, Idel nyheter
Stort urval
— allt argument, som talar för att Ni bör ekipera Eder hos oss. Kom därför in och se samt prova ut det som tilltalar Eder mest.
AUG. LARSSON - ORSA
Manufaktur - Damkappor - Herrekipering
Telefon 21

LANDSVÄGEN ÄR LIVSFARLIG LEKPLATS!

Krånglar Eder radio?
Lämna då in den till vår erkänt skickliga reparatör G. Norén. Nya och begagnade apparater i lager. Radiomottagare uthyras billigt.
AB ORSA MASKINFÖRSÄLJNING
SLOTTSGÅRDEN, ORSA, TEL. 330

Jätten Burr.

Personer: Far. Mor. Jätten Burr. Hans, 10 år. Lisa, 8 år.

En afton skulle mor och far gå bort. Då kom jätten Burr.

Far: Kanske vi skulle åka bort i kväll, mor?

Mor: Ja, vi kan åka till byn ett tag. Barnen får vara hemma.

Far: Jag går väl ut och selar hästen, och sedan far vi. (Mor sätter på sig kappan och går ut. Hans och Lisa går efter.)

Mor: Hej, barn. (Vinkar.) Lek inte med elden!

Hans: Nej, visst inte, mor. Farväl!

(Barnen vinkar.)

Lisa: Nu går vi in och stänger dörren, ifall någon kommer. (Stänger dörren.)

Hans: Vet du av, att dom har sett jätten Burr i byn? Han är inte så stor, men han tycker om små barn.

Lisa: Tänk, om han skulle komma hit! Det är bäst, att vi går och lägger oss.

(Det knackar på dörren.)

Lisa (viskar åt Hans): Släpp inte in honom, det är jätten Burr.

Jätten (med grov röst): Öppna dörren, annars slår jag sönder den, och er skall jag äta upp

Hans: Vi öppnar inte åt dig, din dumbom.

(Jätten sparkar på dörren, den går sönder, Barnen skriker.)

Jätten: Nu skall jag ta er och äta upp er.

(Men innan jätten tar dem, kommer mor och far hem.)

Far: Vem är det som är inne?

Mor (skriker): Det är jätten!

(Jätten springer hem till sitt berg.)

Hans: Han har varit här så länge så.

Far: Jag skall åka efter snickaren och laga dörren. (Och dörren lagades snart.)

Lisa: Nu ska vi inte vara rädda för jätten mer!

Yngve Olsson, klass 4.

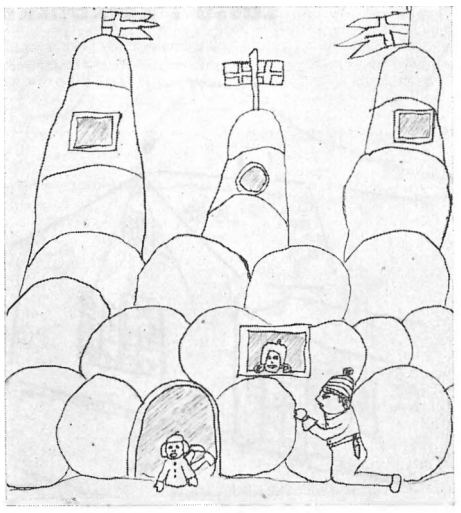

Vår snöfästning.

Barbro Blå, klass 4.

Min dröm.

En gång drömde jag, att jag kom till ett slott. Jag gick in i slottet, och där träffade jag en kung. Han frågade, vad jag hette. Jag talade om, vad jag hette. Kungen sade, att jag fick stanna där.

Snart blev det kväll, och jag fick ligga i en guldsäng och ha fint i mitt rum. Nästa morgon, då jag vaknade, stod en liten prinsessa bredvid mig. Hon hade en bricka med sig. På brickan var det ett glas med saft. Bredvid glaset var det ett fat med kakor och bullar och en bakelse. Prinsessan, sade, att jag skulle sätta mig upp och dricka.

Prinsessan gick, men hon kom snart tillbaka med en fin klänning. På klänningen var det kronor och prinsessor och prinsar. Hon sade, att jag skulle följa henne. Hon förde mig till en stor sal. Där satt en kung och en drottning. Drottningen satte en krona på mitt huvud. Hon kammade mig med en guldkam.

Då hörde jag något som tickade, och mamma kom och väckte mig, så att jag fick inte vara med på slutet.

Sonja Norin. Klass 4.

Barnungar.

I en familj i Stackmora är det många syskon. En av pojkarna heter Hans. Förra julen var jag på besök i familjen. Vattenledningen hade frusit, och mor i huset hade två vattenhinkar stående på diskbänken fyllda med vatten. Jag och Hans var ensamma inne någon minut. Då hörde jag Hans säga ungefär så här: "Ans vill ha atta." Jag funderade men kunde inte förstå honom. Jag gick in i sängkammaren. Jag hade knappt hunnit in, förrän ett skrik, en duns och vattenskvalp förrådde, att något var å färde. Hans kom inrusande, så fort hans små ben kunde bära honom — han var ju inte mer än ett år — och skrek: "Attan jamlat nej." Då begrep jag, vad han menade med "atta".

En gång fick Hans höra en ramsa — jag vet inte varifrån — som lät ungefär så här: "Kilroj har varit här." En dag slog han sönder en vas. Han gick till sin mamma och sade: "Kiljoj haj vajit häj."

Själv har jag varit en besvärlig barnunge.

Det följande inträffade när jag var ungefär 7 år. Min halvbror Lennart var då mycket liten — 6 månader eller så — och han låg i vagn. Jag skulle få skjutsa. Jag fick sträng tillsägelse att inte tippa vagnen. Men då jag kommit mitt på gårdsplanen välte vagnen. Lennart märkte ingenting för han sov, fastän vagnen hade tippat. Jag tog i av alla krafter och försökte få vagnen på rätt köl igen, men då tippade den åt andra hållet i stället. Och vad värre var, Lennart vaknade och tjöt som en hund, när den får stryk. Jag sprang allt vad jag orkade för att gömma mig.

Plötsligt snubblade jag och stannade för att se, hur det gått för Lennart. Mamma kom och tog in mig. "Varför tippade du vagnen, då du visste, att du inte fick?" frågade hon mig. "Inte vet jag", svarade jag. Slutet på visan blev, att jag fick mig en grundlig uppsträckning.

Sture Olsson. Orsa samrealskola. Klass 1.

Köp direkt av tillverkaren

Ni får då kvalitetsmöbler, som äro värda sitt pris.

Vi ha nu en omfattande sortering i möbler, mattor, sängkläder, armatur m. m.

Tel. Affären på Västeråkern 531
Verkstaden 538
Bostaden 564

Öhlins Möbler, Orsa

Marsvinter.

Nu har det blivit snö,
hoppas det snart blir tö,
så att vi roligt få,
och kasta snöboll två och två.

Vi nu får taga skidor fram
och åka i backen med stoj å glam,
och skridskorna vi sätta på
och åka två och två.

Men snart så kommer våren
med sippor uti håren,
och då vi alla ut och gå
och vandra två och två.

Göta Åström, klass 6.

Lasse i kälkbacken vid Kårgärde skola.

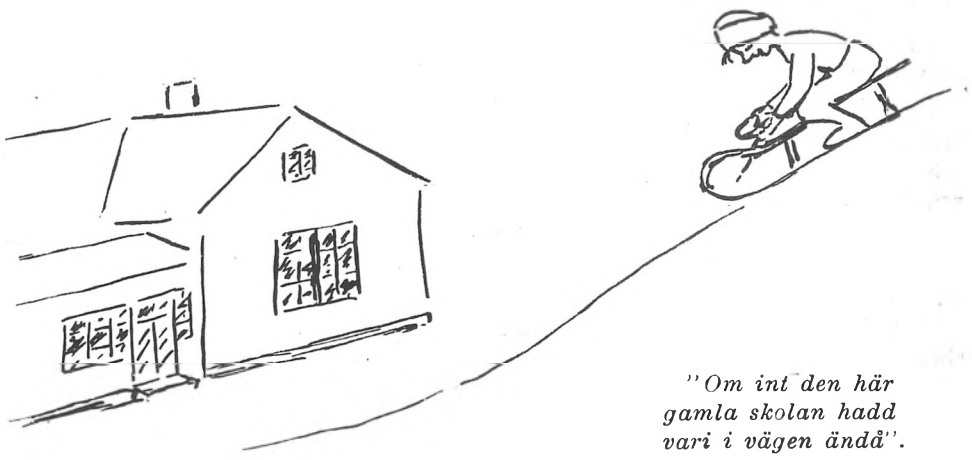

"Om int den här gamla skolan hadd vari i vägen ändå".

Videkissen.

Snart kommer våren,
då blommar det i snåren.
Liten videkisse tittar ut
bakom en knut.

Flickan med sin hand
tar då kissen i sin famn.
Kissen sättes i en vas
på ett kalas.

På kalaset där
blev han mycket kär.
Flickor små,
dansa där på tå.

Sonja Grahn, klass 5.

Boknytt.

ULLA LIDMAN-FROSTENSSON: **Du vårdar mina öden.** Lindblads förlag. 120 sidor. Pris häft. 3: 75, inb. 5: 50.

Boken är en samling små betraktelser, reflexioner kring vardagliga episoder och tankar i aktuella frågor. Småprat skulle man närmast vilja rubricera det hela som, om där inte lyste genom alltihop författarinnans känsla av att vara ute i angeläget ärende. Hon vill väcka sina tanklöst likgiltiga medmänniskor till kristen besinning. Och detta viktiga budskap framför författarinnan oftast lågmält och innerligt men ibland också stormande enträget som envisa bultningar på en port, som inte vill öppnas. Man kan inte misstaga sig på den goda viljan och den fasta tron. Boken rekommenderas som uppbyggelse. **D. H.**

Gunnar Salomonsson:-Lingegård: Småbarnens uppsatsövningar för kl. 2—3. Lindblads förlag.

Det är svårt att bedöma en lärobok, som man endast läst igenom och inte varit i tillfälle att pröva under skolarbetet. Men ovanstående bok med alla vackra illustrationer, de flesta i färg, förefaller att vara en god hjälp vid uppsatsskrivningen, särskilt för lägre skolformer. Förf. skriver: "Vid uppgifternas utformning har en lämplig stegring av svårighetsgraden eftersträvats. Med hänsyn till barnens ringa ordförråd på här ifrågavarande ålderstadium har de första övningarna gjorts synnerligen enkla".

Det är just vad vi behöver på det lägre stadiet. Enkelhet framför allt. Det vore ju roligt om vi kunde få pröva denna bok inom Orsa, då de högre klassernas lärare funnit samme förf:s läroböcker mycket bra. **M. K.**

D. F. C. lack
rätta fernissan för påskgolven
Bra · Billig · Björnstark
Endast hos:
HEDINS FÄRGHANDEL, ORSA, telefon 155

Sök ej försäkring när huset brinner!
Tänk på att medan Ni är frisk söka inträde i
Orsa Erk. Sjukkassa
Telefon 271 **Exp. Socialvårdshuset.**
Sjukpenning för ett och samma sjukdomsfall i 2 år, 2/3 av läkarvård, fri lasarettsvård samt barnförsäkring ingår i medlemskapet.

Nu till våren bör Ni tänka på
omstoppning och klädsel
av Edra möbler. Vänd Eder med förtroende till yrkesmannen, som lämnar garantier för såväl material som arbete.
Nytillverkningar av soffor och fåtöljer. Trevliga tyger till billiga priser. Möbler, madrasser och sängkläder i lager.
BILKLÄDSLAR
Reellt arbete! Billiga priser!
F:a Stoppmöbler
Slottsgården, Orsa, telefon 679
Tapetserare C. Samuelsson

Lappläger.
Bengt Jansson, klass 3.

När vi var till Hällsjön.

En dag, när Göte hade fått semester, frågade han Bertil och mig, om vi skulle fara till Hällsjön och fiska. Och det ville vi förstås.

Vi for en morgon. Vi hade tält och några filtar med oss. Det var många stora backar, så det var drygt att cykla. När vi kom till Hällvasslan, stannade vi och drack vatten. Sen var det bara en liten bit kvar till sjön. Vi stannade vid en fäbod och slog opp tältet. Det bodde ingen i fäboden. När vi ätit, gick vi bort till sjön och rodde ut och tittade oss omkring. Det var en grund sjö, för bottnen syntes mitt ute på sjön. Sen gick vi hem efter näten och lade ut dem. Nästa morgon tog vi opp näten. Det första vi såg i näten var en laxöring. Sen var det en hel hop aborrar också. På kvällen metade vi opp femton aborrar.

Nästa morgon skulle vi fara hem, så vi steg opp tidigt och började packa ihop våra grejor. Sen rodde vi ut efter näten och stoppade dem i en säck och for hem.

Åke Hedlund. Klass 7.

Tiggaren i kyrkan.

En liten förstaklassist har fått följa med till kyrkan på barngudstjänst, och så kommer han hem och berättar för mamma: "Tänk, mamma, att det var en som tiggde i kyrkan. Det var en, som gick omkring och tiggde pengar."

Mamman förklarar för sin pojke, att man brukar göra så i kyrkan, att det kallas kollekt o. s. v. Efter en lång stund säger pojken: "Vad skulle farbrorn ha pengarna till, mamma? Tror du han skulle köpa en bil för dem?"

Frelins Konditori
Telefon 27
Medlem av Sveriges Konditorförening o. Tårtförmedlingen.

Värme-, Vatten-, Avloppsledningar
utföres av
Dick Hansson, Orsa
Telefon 94

Tapetsering
Rums- och Byggnadsmålning
Omsorgsfullt arbete. Bästa material. Lägsta möjliga priser! Infordra offert!
Målarmäst. Näs Per Andersson
Telefon 67
Obs! Verkstaden flyttad till Slättberg

G. ASPLUNDS
Bokbinderi, Orsa
f. d. Rob. Thollanders

Omsorgsfull **PERMANENTNING**
utföres av
Gully Lövberg
Telefon Holen 49

C. F. Carlssons Åkdonsfabrik
Orsa Tel. 188, bost. Holen 58
ARBETSVAGNAR – KÄLKAR
Byggnadssmide, Svetsningar, Reparationer

Gott dricka
från
Storåbro Bryggeri, tel. 189

LINDÄNGETS PENSIONAT
Telefon Holen 1
Ny regim!
Enklare och finare middagar, supéer samt kaffe för större och mindre sällskap. Beställningar mottagas tacksamt.
Vördsamt Märta Gareby.

Beställ **permanentningen**
i god tid hos
Annie Jacobson, Damfrisering
Hansjö, Tel. 270

Berglunds Conditori
REKOMMENDERAS
Vördsamt ARNE BERGLUND
Telefon 66

Lindhs Matsalar
Tel. 269 Rekommenderas! Orsa

Firma BERTIL JONSSON
OLJONSBYN – TEL. ORSA 346
Rekommenderas!
Glas, Porslin, Specerier och Manufaktur

Byggnadssnickerier
Inredningar, trappor m. m.
Lager av Masonite, Wallboard, Plywood
Kallholsfors Snickerifabrik
Tel. 37 Mässbacken

HUGOS KONDITORI
REKOMMENDERAS
Telefon 318

John Petterssons
Sadelmakeri, Tapetserareverkstad
Telefon 164
Möbler och madrasser omstoppas. Nya madrasser och markiser på beställning.
Billiga priser!

Skoreparationer
utföras omsorgsfullt av
M. Wikström
G:a Grewgården (mitt emot Missionskyrkan)

Gummiskodon och Cykeldäck
repareras!
RINGCENTRALEN
Tel. Orsa 299 och Furudal 71

Stenbergs *Herrfrisering*
TRUNNA – ORSA
Telefon 690
Medlem av Orsa hantverks- & industriförening

Erik Wesström
Utför Värme-, Vatten och Avloppsledningar av alla slag.
Reel behandling!
Billigaste priser! Rikstel. 119

Brandts Vilohem o. Pensionat
Rikstelefon 173
Meddelar alla vanliga badformer samt elektr. karbad och elektriska ljusbad, inpackningar, saltingnidningar, massage m. m.
Kvartslampa finnes.
Allmänheten inbjudes till alla ovanstående bad och behandlingar.
Helinackorderingar till moderata pris

Byggnadssnickerier
Inredningar, Trappor, Listverk,
Auktoriserad försäljare för
Masonite, Wallboard och Plywood
BEGRAVNINGSBYRÅ
Enå Snickerifabrik A.-B.
Tel. 78 **ORSA**

Skolnytt.

Ordförande i skolstyrelsen
under 1949 är fortfarande fabrikör Herry Borgquist, likaså har nämndemannen Nissa E. Ersson omvalts som vice ordförande.

Skolstyrelsens byggnadskommitté
under innevarande år består av hrr Jonas Karner, ordf., Erik Svan och Ernst Backlund. Betygsnämnden: hrr Bogg Erik Andersson, Herry Borgquist och Nissa E. Ersson. Kommittérade för inackordering: hr Finn Erik Hansson, skolstyr. ordförande och överläraren.

Folksskoll. Th. Kruse
i Hansjö har valts till ord. lärare i Sandviken. Han tillträder tjänsten den 1 juli.

Lärarinnan fru Helga Hahne
kommer läsåret 1949—1950 att tjänstgöra i Hansjö folkskola.

Avsked.
Lärarinnan Olivia Johansson har begärt avsked från sin lärarinnetjänst fr. o. m. 1 juli 1949.

Nya lärarbostäder
kommer att uppföras i Hansjö. Genom 7:e klassens tillkomst har flera nya tjänster tillkommit inom distriktet, vilket fordrar bostäder på flera platser.

Lärartjänsten i Åberga.
Till lärartjänsten i Åberga hade vid ansökningstidens utgång inkommit 5 ansökningar. Skolstyrelsen har på förberedande förslag uppsatt folkskoll. Sigvard Nilsson, Lungsund, Erik Michols, Arvika, och Gunnar Jonsson, Finspång.

Engelska i folkskolan.
Skolstyrelsen har beslutat anhålla hos Skolöverstyrelsen att få pröva engelska i folkskolans 5—7:e klasser, där behöriga lärare går att erhålla.

Bokföring
i sjunde klassen ska det också bli, om överläraren och skolstyrelsen får som de vill. Det ska också i denna fråga vara tillstånd av skolöverstyrelsen.

Fotografera!

TEGMANS FOTO
framkallar och kopierar

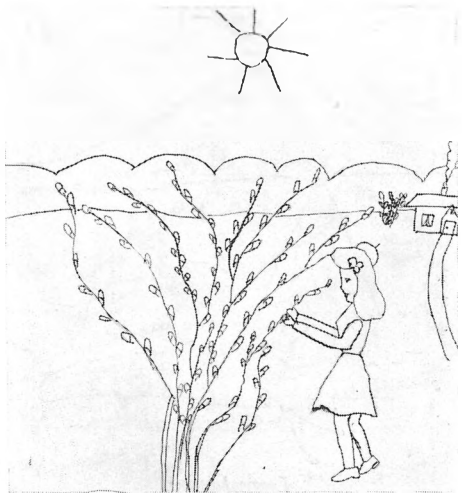

Gullan plockar videkissar.
Sonja Grahn, klass 5.

Julpristävlingen.

Skoltidningens senaste pristävling var väl inte för svår? Men den kostade litet besvär, och däri ligger kanske förklaringen till att insändarna blev så få — bara en enda. Säkert finns det många flera både äldre och yngre, som har något intressant att berätta från Orsa förr eller nu. Tidningen tar alltjämt emot sådana bidrag, även om det inte är pristävling. Så mycket välkomna!

När tävlingstiden utgick, hade som sagt endast ett bidrag inkommit, och det var från fru Frida Holmberg, Hansjö, som alltså erövrar det utlovade första priset, 10 kronor. Så här skriver fru Holmberg:

När jag härom kvällen satt och läste Orsa Skoltidning, började jag tänka på, om man inte borde uppsöka någon äldre person för att kunna få reda på någon intressant skildring ur deras förflutna och sedan vara med i "Julpristävlingen".

Jag gick ner till Karin Mattsson, eller Burter-mor som hon i dagligt tal kallas, för att höra om hon hade något att berätta från sin ungdom. Burter-mor, som detta år fyller 90 år, är ganska kry för sin ålder och vida känd för sina vackert stickade Orsa-vantar. Hon berättade på Orsamål:

De i wa ung, iring 10 år, skuld i ši brora men a Mora-Noret ö kep brendvin. I fick luv tä fia, får bror men fick int ta estn får falla, um int i figdä ö såg ettur. E wånt mindur eld 50 kånnur wi skuldum kepa åv Vikmånnå. De wi skuldum far emat, skuld bror men in litä verumstass ö elso kaddjun. De wi kåmum börta Bartjäm dar stånudum wi bra lendjä. Bartjun ån wa åndlingsmån ån. I grindä ö wild emåt, men får i skuld wa snell, fick i kriakur ö brestsuckur ö fikone åv brora ö Bartjem, närapå alva lidikuppån, sö i add mimi. De wi entligum skuldum fårå, sö ok bror men in i jen ellur gard. Dar to ån fråm kaddjun jessn ö slo upp brendvin fulla jenå sturskajpu. Dar warä ju kulla sö to skajpo ö drack åv nå lajku läsö kallär ö pöjker. I sad a brora att ån skuld int sajp si fullån, får do wart ån sö led wi estn, ö do war e sö lett. Se sad ån att ån skuld far uppo Diggurbjar ö elso jenå kullu. Men do bird i ö grinå ö sad, att i skuld klågå får falla, ö do slutt ån, ö wi forum em i stellä.

ORSA SKOLTIDNING
(N:o 78 — 22 mars 1949)
utgives av **Orsa Lärareförening.**
Red.: Daisy Holton, Hansjö, tel. 290.
Postgirokonto nr 13 65 58
Prenumeration sker genom insättning å tidningens postgiro av kr. 1:40. Skriv tydligt namn och adress på girokortets kupong.

Boknytt.

PER WESTERLUND: **Post-Olle.** Pojkarnas äventyrsbok. Lindblads förlag. 106 sidor. Pris häft. 1: 60, inb. 2: 40.

När brevbäraren Anders Hall en dag råkar bryta ett ben, får hans 14-årige son Olle under några veckor rycka in i stället för far och skida de många milen med post till några ensliga lapplandsbyar. Författaren känner väl de trakter han skildrar och låter Post-Olle uppleva en mängd spännande äventyr under sina färder över fjällen. Boken kommer säkert att gillas skarpt av alla Post-Olles jämnåriga. **D. H.**

PER NILSSON-TANNÈR: **Mickel Finne.** Lindblads förl. Pris inb. 2: 50.

Boken handlar om ett sällskap finnar, som i början på 1600-talet lämnar sitt hemland för att bosätta sig i Sverige. Här skildras nybyggarnas hårda men segerrika kamp mot en karg natur och mot en vrång fogde. **A. R.**

Jordbrukare!

Vi kunna i år trots materialbrist erbjuda Er lantbruksmaskiner.

Kvalitén står på toppunkten och priserna äro, tack vare egen produktion, erkänt låga.

Vänd Eder med förtroende till oss vid köp av lantbruksmaskiner.

UTSÄDE och GÖDNING
finns som vanligt i lager.

KFS **Kooperativa**
Fören. Ovan Siljan

Upplaga 1.950 ex. Beckmans Tryckeri, Orsa 1949 **Pris 35 öre.**